

des regeringen at få gennemført i dansk ret. Jeg skal over for ministeren tilkendegive, at i CD står vi ved det medansvar, vi har for dette direktiv.

For det andet fordi direktivet ikke yder samme beskyttelse med hensyn til sletning af de registrerede oplysninger efter 5 år. Ifølge direktivet må personoplysninger ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til det formål, hvortil de indsamles, og man kan så spørge: Hvor længe er det? Er det længere end 5 år?

For det tredje fordi reglerne om kasinodrift og kasinosikkerhed ikke er harmoniseret. Der er altså, som vi har hørt tidligere fra ministeren, vidt forskellige regler i Danmark, Tyskland, Holland og Østrig, for slet ikke at tale om Grækenland.

For det fjerde fordi der i Danmark faktisk ikke er tradition for at lade private virksomheder registrere borgernes strafbare forhold, og da kasinolovgivningen jo forudsætter, at der skal være begået et strafbart forhold, for at der kan ske spærring, er der reelt tale om en registrering af kriminelle. Men skal vi nu også tillade private virksomheder at udveksle oplysninger om kriminelle på tværs af landegrænserne, når vi reelt ikke har mulighed for at regulere den måde, hvorpå oplysningerne behandles i de pågældende lande?

For det femte synes vi i CD, at det i det mindste, hvis der åbnes for denne udveksling på tværs af landegrænserne, må præciseres, hvad der ligger i ordene »andre strafbare handlinger« i lovforslagets § 9 c. Betyder det eksempelvis, at en gæst, som i kådhed overtræder restaurationsloven i kasinoet ved f.eks. at hælde et glas øl ud på gulvet, kan registreres, når han har fået sin velfortjente bøde, og derefter kan blive rundkastet til samtlige europæiske kasinoer? Vi skal lige huske på, at det er kasinoerne selv, som træffer afgørelsen om registrering, når betingelserne for anmeldelse til politiet er opfyldt.

Vi har ingen – og jeg vil gerne understrege: ingen – intentioner om at holde hånden over falskspillere eller andre, som frembyder en trussel mod sikkerheden og trivslen i et kasino. Men vi mener, at man alvorligt bør inddrage de retssikkerhedsmæssige konsekvenser af, at oplysningerne kan sendes ud af kongeriget til steder, hvor man reelt ikke har mulighed for at sikre den samme beskyttelse, som den registre-

rede har herhjemme. Vi mener dog som nævnt stadig, at der er behov for mulighed for udveksling af oplysninger mellem de danske kasinovirksomheder, og vi anerkender også, at justitsministeren har taget konsekvensen af disse problemstillinger og derfor i sit forslag har indskrænket adgangen til videregivelse af oplysninger i de tilfælde, hvor straffesagerne er afgjort.

Som jeg indledte med at sige, støtter vi i CD lovforslaget. Men jeg må også tilkendegive over for ministeren, at vi i CD gerne vil kigge nærmere på de retssikkerhedsmæssige konsekvenser, der ligger i lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

For Det Radikale Venstre er kasinolovgivningen nærmest pligtstof, og jeg vil gerne udvikle den model, hr. aage franssen beskrev for et kvarters tid siden, en lille smule:

Der er små sager og store sager, og jeg vil sige, at der er pligtstof og mærkesager. Mærkesagerne er dem, man kaster sig over og bruger oceaner af tid på, og hvor pulsen virkelig banker indimellem, men jeg må indrømme, at kasinolovgivningen ikke rigtig får adrenalinen til at rulle i mine årer.

Jeg accepterer, at pligtstof selvfølgelig skal laves ordentligt og hæderligt og seriøst, og jeg må sige, at jeg har helt tillid til, at det, der er fremsat her, er noget, der er nødvendigt, og noget, der er ordentligt. Men jeg er glad for, at det ikke har været et kabinetsspørgsmål for regeringen at komme i mindretal i Retsudvalget, for det ville have været meget svært at føre en valgkamp på dette forslag.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, som det er blevet sagt – og man kan også sige desværre – at det er et næsten ubetydeligt forslag i den store sammenhæng som så mange andre ganske ubetydelige forslag, vi behandler herinde. Det har kun betydning for ganske få mennesker og berører kun ganske få hundrede millioner kroner, og det synes jeg altså er fuldstændig rigtigt at slå fast som udgangspunkt.

Når denne sag overhovedet blev en sag, skyldes det jo sådan set, at Folketinget – ikke justitsministeren – havde lovet en revision, som man så ikke gennemførte, og det er dumt. Folketinget skal ikke love ting, Folketinget ikke kan holde. Det skal man bare lade være med.